

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

14 juni 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken bij het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken betreffende de subsidiëring van 'De Vieze Gasten'

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van musea in het kader van het museumdecreet

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het leenrecht

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitbouw van een steunpunt beeldende kunst

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 14 juni 2001

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Mieke Van Hecke

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.10 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken bij het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken bij het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, conform het muziekdecreet is tijdens de vorige legislatuur een Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap opgericht. De taken van dat muziekcentrum zijn in het muziekdecreet omschreven. Het muziekcentrum heeft een organiserende en coördinerende rol gekregen, onder meer als informatie- en documentatiecentrum voor de muziek. Recent is in een artikel de vraag gesteld of het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap zich moet bezighouden met muziekarchieven. Om haar taak te vervullen, kan het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap overeenkomsten afsluiten met gespecialiseerde organisaties. Ik vraag me af of dit in de praktijk al is gebeurd, zeker wat een aantal organisaties op het vlak van de popmuziek betreft.

De subsidiëring van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap is afhankelijk van een beleidsplan en van een jaarlijkse evaluatie. Dat be-

leidsplan is ondertussen ingediend. Ik heb in dit verband een aantal concrete vragen. Welke taken heeft het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap tot op heden uitbesteed ? Wat is de stand van zaken met betrekking tot de taken die aan het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap zijn toebedeeld ? Op welke wijze vindt de jaarlijkse evaluatie plaats ? Wat zijn de gevolgen van deze evaluatie ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw de voorzitter, het muziekdecreet van 18 maart 1998 voorzag in de oprichting van een muziekcentrum. Op 8 juni 1999 heeft de Vlaamse regering de statuten van de VZW Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap goedgekeurd. Bij besluit is aan de VZW Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap een vierjarig financieringsbudget voor de periode 1999-2002 toegekend. Op 17 maart 2000 heeft de Vlaamse Gemeenschap het beleidsplan 1999-2002 goedgekeurd. Op 4 april 2000 is de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VZW Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap afgesloten. Hierna is de echte werking van het centrum stapsgewijs opgestart.

Wat de concrete vragen betreft, kan ik de volgende antwoorden geven. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap heeft al gebruik gemaakt van de decretaal bepaalde mogelijkheid om taken via contractuele overeenkomsten uit te besteden. In 2000 zijn twee samenwerkingsovereenkomsten afgesloten.

Aan de VZW Studiecentrum voor Vlaamse Muziek is de opdracht gegeven om een biografie en een repertoirelijst op te stellen van 40 componisten uit de periode 1800-1950. Deze informatie zal worden gepubliceerd op de websites van het Studiecentrum voor Vlaamse Muziek en van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

Anciaux

Aan de VZW Matrix is de opdracht gegeven om 1.200 partituren, die door de Vlaamse Gemeenschap aan het muziekcentrum zijn overgedragen, te inventariseren, te beschrijven en te catalogiseren. Daarnaast is aan deze VZW gevraagd om het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap te adviseren aangaande een computersysteem voor het ontsluiten van deze partituren.

Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap zal beide overeenkomsten eerstdaags evalueren. Op basis van deze evaluatie zal worden beslist om de opdrachten al dan niet met een jaar te verlengen. Naast deze samenwerkingsovereenkomsten heeft het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap drie onderzoeksopdrachten uitgeschreven.

De eerste opdracht betreft de inventarisatie van documentatiecentra voor klassieke muziek. Na een offerteaanvraag is deze opdracht toegekend aan de VZW Studiecentrum voor Vlaamse Muziek. De tweede opdracht betreft het opstellen van een goed uitgebouwde popbibliotheek. Wat de klassieke muziek betreft, beschikken de universiteitsbibliotheken en de bibliotheken van de muziekhogescholen over een goed uitgebouwd aanbod. Er bestaat evenwel geen echte bibliotheek met standaardwerken voor popmuziek. De derde en omvangrijkste opdracht is na een offerte van alle universiteiten toegewezen aan het samenwerkingsverband tussen de KUL en de VUB. Het betreft hier de inventaris van problemen waarmee muzikanten bij de uitbouw van hun carrière worden geconfronteerd en van de problematiek van de muziekpromotie. Dit onderzoek leidde tot een omvangrijk rapport dat in december jongstleden aan de muzieksector werd voorgesteld.

In het decreet werden vier taken aan het Muziekcentrum toegewezen. De eerste taak is het promoten van de Vlaamse componisten en muziekensembles en het Vlaams muziekleven in het algemeen in binnen- en buitenland, en het evenwichtig verdelen van die promotie over de verschillende muziekvormen. Van de promotie van componisten is het volgende reeds gerealiseerd.

In voorbereiding op het Benoitjaar 2001 werd samen met het Benoitfonds en het Studiecentrum voor Vlaamse Muziek een stuurgroep samengesteld met als doel de verschillende losstaande activiteiten tot een geheel te bundelen. Dat resulteerde in de uitgave van een voorlopige folder in december 2000 en een definitieve folder in het voor-

jaar van 2001 over de activiteiten ter gelegenheid van het Benoitjaar.

Op uitnodiging van het VTI werkte het Muziekcentrum mee aan de realisatie van New Op, een internationale bijeenkomst omtrent het hedendaags muziektheater. In samenwerking met de Brakke Grond werd een verzamel-CD uitgegeven onder de titel Vierkant Muziek. Daarop staan werken van een aantal hedendaagse Vlaamse componisten. Het Muziekcentrum werd belast met de begeleiding van de compositiewedstrijd Vlaanderen-Québec, die in 2001 zal plaatsvinden naar aanleiding van de entente tussen beide regio's.

Waar mogelijk wordt voor de promotie van de uitvoerders in eerste instantie geopteerd voor een algemene promotie per genre, veeleer dan voor een individuele promotie. Zo werd in voorbereiding van Midem 2001 bijvoorbeeld gekozen voor een brochure over Belgische pop en rock, in plaats van voor een uitgebreide folder over de drie groepen die optraden tijdens de Belgian Night, opgezet in samenwerking met Wallonie-Bruxelles Musique.

Daarnaast is er de prospectie van enkele buitenlandse beurzen, zoals Popkomm, Womex en Strictly Mundial met het oog op een mogelijke deelname met showcases in 2001. Voor het genre folk verspreidde het Muziekcentrum daar onder meer een bestaande sampler met informatie over meer dan veertig groepen. Op termijn zal het Muziekcentrum per genre de juiste promotiekanalen in kaart brengen en een aangepaste strategie ontwikkelen. Tot daar de eerste opdracht.

De tweede opdracht is te fungeren als documentatie- en informatiecentrum op het gebied van muziek. Er wordt documentatie verzameld over uitvoerende en creërende kunstenaars van alle genres, die ter plaatse geraadpleegd kan worden. Het Muziekcentrum legt een uitgebreide verzameling documentatie aan met nuttige informatie voor muzikanten en muziekorganisaties, zoals wettelijke informatie, het statuut van de kunstenaars, subsidie-mogelijkheden op alle beleidsniveaus, een inventaris van muziekpodia in binnen- en buitenland, enzovoort.

Het Muziekcentrum heeft ook een eigen, momenteel druk gebruikte website voor het verspreiden van informatie en documentatie. De definitieve website zal een interactief instrument zijn waarin alle beschikbare informatie wordt gebundeld en langs digitale weg ter beschikking wordt gesteld. Zij zal ook geïntegreerd worden in de Cultuurwebsite Vlaanderen.

Anciaux

De informatie- en documentatiefunctie wordt ook actief aangepakt. Het Vlaams Muziekcentrum organiseert studiedagen. In 2000 waren dat er twee. Op die dagen wordt de verzamelde informatie gebundeld aan de muzieksector aangeboden. Het Muziekcentrum werkte ook mee aan de informatiedag van eergisteren 12 juni over de nieuwe ronde van erkenning en subsidiëring in uitvoering van het muziekdecreet. Dat was een bijzonder succes, waarbij bijna 300 mensen aanwezig waren, waaronder ook vele nieuwe gezichten. De sector leeft dus. Overigens was er een schitterende samenwerking tussen de administratie en het steunpunt, die model kan staan voor de toekomst.

De derde opdracht is de uitbouw van een partiturenbibliotheek, en fungeren als depot voor onder andere de composities die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd. In het najaar van 2000 droeg mijn administratie circa 1.200 partituren over aan het Muziekcentrum. Het betrof partituren van compositieopdrachten die de voorbije jaren met steun van de Vlaamse Gemeenschap werden gerealiseerd. Na catalogisering en wetenschappelijke beschrijving zullen ze ter inzage zijn in het Muziekcentrum.

De vierde opdracht is het bewaren van opnamen die met de steun van de Vlaamse Gemeenschap werden gerealiseerd. Deze opdracht wordt door het Muziekcentrum verruimd tot het aanleggen van een levendige verzameling van platen- en cd-opnamen van Vlaamse artiesten. Daarnaast werd recent in 2001 een uitgebreide collectie van popmuziek vanaf 1950 tot heden verworven, waardoor het Muziekcentrum op korte termijn zal uitgroeien tot het referentiepunt van opnamen in de popmuziek.

Uw derde vraag ging over de resultaten van de jaarlijkse evaluatie van het beleidsplan. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap is zoals gezegd met enige vertraging opgestart, zodat het pas in 2001 echt op kruissnelheid zal komen. Desondanks wordt de timing gevolgd waarin in het beleidsplan is voorzien, en worden de opgelegde taken naar behoren uitgevoerd. De raad van bestuur is actief betrokken bij de werking van het Muziekcentrum en vergadert ongeveer om de anderhalve maand. De beoordeling van de beide regeringscommissarissen over de voorbije werking is positief. De inspectie ter plaatse voor het werkjaar 2000 door de administratie zal eerstdaags gebeuren.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de minister, bedankt voor het uitgebreide antwoord. Ik had nog één vraag met betrekking tot de situering van de muziekbibliotheek van de VRT. Is die gevestigd in de Albertinabibliotheek ?

Minister Bert Anciaux : Inderdaad, voorlopig is ze daar ondergebracht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken betreffende de subsidiëring van 'De Vieze Gasten'

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandebossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de stand van zaken betreffende de subsidiëring van 'De Vieze Gasten'

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Naar aanleiding van de begroting hebben we het reeds enkele keren over dit gezelschap gehad. Het gezelschap is in de vorige ronde uit de boot gevallen. Het is toen bij de sociaal-artistieke projecten terechtgekomen, zij het met een project dat niet toeliet als theatergezelschap te functioneren. In een van de discussies die we daaromtrent voerden, werd de wil geuit om het gezelschap op een andere manier te bekijken en er een oplossing voor te zoeken. Dit bijzondere gezelschap verzorgt overigens nog vrij veel producties en werd onlangs helemaal leeggeroofd. Ik vraag mij af wat de stand van zaken is met betrekking tot dit dossier.

De voorzitter : Ik wil mij hierbij aansluiten omdat diegenen die het gezelschap kennen, weten welke specifieke doelgroepen het wil bereiken en welke specifieke rol het vervult. Het is waarschijnlijk moeilijk om dit in schuifjes en kastjes onder te brengen. In elk geval moet er een oplossing komen want het gezelschap mag niet verloren gaan.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Zoals u weet adviseerde de theatercommissie bij de vorige ronde voor de structurele erkenning van theatergezelschappen om 'De Vieze Gasten' niet langer te weerhouden als gesubsidieerd theatergezelschap. Ik ben daar op ingegaan in 2000, en deze uitspraak heeft effect vanaf 1 juli 2001. 'De Vieze Gasten' kregen in het verleden een structurele subsidie van 12.769.268 frank. Voor de eerste helft van het werkjaar 2001 is er exact de helft voorzien.

In oktober 2000 diende theaterwerkgroep 'De Vieze Gasten' een dossier in met betrekking tot het reglement over de sociaal-artistieke projecten. De commissie adviseerde daarover en weerhield een deelproject binnen het dossier. Dit deelproject 'On the road again' kreeg in 2000 van mij een subsidie van 214.000 frank.

'De Vieze Gasten' diende een nieuw dossier in voor de aanvraagronde van april 2001. In dit dossier gaven ze aan dat ze hun theaterwerking deels verlaten hadden en meer geëvolueerd waren in de richting van sociaal-artistiek werk. De adviescommissie volgde deze argumenten maar was van oordeel dat de volledige werking van 'De Vieze Gasten' onmogelijk als sociaal-artistiek werk aanzien kan worden. Receptief theater is enerzijds een publiekswervende activiteit die op een laagdrempelige manier buurtbewoners kan aantrekken in de voorbereiding op een gezamenlijk proces, maar is anderzijds geen procesmatige activiteit. Toch zijn beide facetten in de werking van 'De Vieze Gasten' onlosmakelijk met elkaar verbonden en bijgevolg dient deze vaststelling ook vertaald te worden in de subsidiëring. Het deelproject 'Bij de Vieze Gasten', wat 100 percent sociaal-artistiek werk is, kan dus niet losgekoppeld worden van de reguliere werking van het gezelschap.

Alhoewel ik officieel het advies van de commissie Sociaal-artistieke Projecten nog niet heb ontvangen, ken ik wel reeds grotendeels de inhoud van het advies. Ik verzeker u uitdrukkelijk dat ik mijn politieke verantwoordelijkheid opneem, en daarom kies om het gezelschap te honoreren voor beide facetten van hun werking, zonder echter de volledige werking te financieren vanuit de budgetten voor sociaal-artistieke projecten. Dit zou immers in strijd zijn met de inhoud van het reglement.

Concreet neem ik mij voor om inderdaad een subsidie toe te kennen van 7 miljoen frank voor de tweede helft van 2001 en 12 miljoen frank voor het werkingsjaar 2002. Voor de tien maanden van 2003

voorzie ik in een in verhouding gelijkaardig budget van 10 miljoen frank. Uiteraard is er een jaarlijkse evaluatie en geldt de goedkeuring van de budgetten voor de begrotingsjaren 2002 en 2003 slechts principieel. De toekenning van deze budgetten moet het gezelschap in de mogelijkheid stellen om een volwaardige werking uit te bouwen. Het gezelschap kan bovendien nog steeds een subsidieaanvraag voor theaterprojecten indienen. Voor 2001 is dit niet meer mogelijk. Voor de volgende jaren kan men een dergelijke aanvraag uiteraard wel nog indienen.

In het kader van de gesprekken die met de grote steden zijn gevoerd over het kerntakendebat wil ik hier nog iets aan toevoegen. Ik heb in deze commissie al een aantal keren gesteld dat dit geen louter budgettaire oefening mag zijn. Dit moet een versterkende invloed op de cultuur hebben. Ik heb in het verleden al gezegd dat ik me perfect kan voorstellen dat de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid volledig neemt ten aanzien van een aantal grote instellingen. Indien deze ingreep middelen vrijmaakt voor een aantal steden, zouden we met een aantal grote steden, zoals Gent, een gemeenschappelijk akkoord moeten bereiken. Het is onze bedoeling dat die steden in de toekomst specifiek investeren in projecten die banden hebben met het buurtwerk. Ik wil niet dat er, louter om budgettaire of fiscale redenen, besparingen in de culturele sector worden doorgevoerd. Mijns inziens zou dit dossier kunnen evolueren indien, bijvoorbeeld, het Gentse stadsbestuur bereid is om bijkomende inspanningen te leveren in het kader van een gemeenschappelijk akkoord over het kerntakendebat.

Ik heb met dit antwoord duidelijk willen maken dat ik me ernstig wil engageren ten aanzien van de projectmatige werking. Indien ik me voor verschillende jaren wil engageren, moet ik dit uiteraard met de nodige voorzichtigheid doen. De begroting moet dit namelijk mogelijk maken. Ik wil me alleszins niet beperken tot het nemen van mijn verantwoordelijkheid op het einde van dit jaar. Ik wil zeker verder gaan.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Ik wil de minister voor zijn antwoord bedanken. Ik ben het volstrekt met hem eens. In feite is dit thema tijdens de begrotingswijziging al besproken. Men kan stellen dat de Vlaamse Gemeenschap bepaalde culturele instellingen ten volle dient te ondersteunen. Aangezien dit het stedelijk belang overstijgt, moeten de

Vandenbossche

steden dit niet alleen doen. Ik ben het eens met de stelling dat men dit niet enkel uit besparingsoverwegingen mag doen.

De voorzitter : Ik zou persoonlijk nog even dieper willen ingaan op iets dat de minister op het einde van zijn antwoord heeft gezegd. We zullen dit morgen ongetwijfeld nog verder bespreken. In het decreet op het lokaal cultuurbeleid mis ik een engagement om binnen de convenants in een communicatieve planning ten aanzien van de deelgemeenten en districten te voorzien.

Op die manier blijft de overdracht van verantwoordelijkheden aan steden en gemeenten nogal vrijblijvend. Ik zeg niet dat de steden en gemeenten dit zo zullen invullen. Ik vind het lokale cultuurbeleid in de drie grote steden evenwel zeer belangrijk. Men moet tot in de wortels van de wijken en districten gaan. Ik hoor de minister graag zeggen dat dit volgens hem de basis moet bereiken en dat dergelijke initiatieven moeten genomen worden. Hoewel dit in het kerntakendebat uitvoerig aan bod zal komen, moet dit mijns inziens minstens als toezegging of als engagement ook in de convenants worden opgenomen.

De heer Dany Vandenbossche : We zullen die discussie morgen voeren. Ik wil er wel op wijzen dat elke deelgemeente van Gent een eigen raad voor Cultuurbeleid heeft. Ik weet niet hoe het in Brussel zit.

Minister Bert Anciaux : In Brussel zijn er 22 raden voor Cultuurbeleid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van musea in het kader van het museumdecreet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van musea in het kader van het museumdecreet.

De heer Dany Vandenbossche : Mevrouw de voorzitter, het museumdecreet is voor de Vlaamse musea een goede zaak geweest. Indien men over het beleid van de voorbije twee jaar iets kan zeggen, is het wel dat de musea erop zijn vooruitgegaan. De middelen die in het museumdecreet zijn ingeschreven, zijn immers sterk gegroeid. Men kan dit zien aan de bedragen die aan de erkende musea worden uitgekeerd. De minister verdient hiervoor alle lof.

Naar aanleiding van de begroting hebben we hier diverse debatten gevoerd. Het is de bedoeling om de middelen voor het museumdecreet verder te laten groeien. Er zijn tevens een aantal aanpassingen doorgevoerd.

We hebben het in deze commissie al meermaals gehad over het toekennen van een minimumsubsidie voor bepaalde musea. Ik weet wat de bedoeling van deze maatregel is. Ik heb van verschillende mensen in de sector evenwel vernomen dat er zich een aantal praktische problemen stellen. De subsidies aan stedelijke musea worden uitgekeerd via de vriendenverenigingen van die musea. Aangezien dit in Gent ook het geval is, heb ik dit al aan den lijve mogen ondervinden.

Er is bij een aantal van die musea wat commotie ontstaan omdat de subsidies voor 2001 nog niet zijn uitgekeerd. Men heeft me gemeld dat er blijkbaar technische problemen zijn ontstaan. Ik zou toch graag eens horen waarom die subsidies voor 2001 nog niet zijn uitgekeerd.

Minister Bert Anciaux : De Vlaamse regering heeft vorige week een besluit genomen.

De heer Dany Vandenbossche : Mijn aanvullende vraag was wanneer die subsidies zullen worden uitgekeerd. Dit betekent dat mijn vraag al is beantwoord nog voor ik ze kon stellen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw de voorzitter, de vraagsteller heeft het uiteraard over de werkingsubsidies aan de erkende musea. Op dit ogenblik bedraagt de werkingsubsidie van de Vlaamse Gemeenschap 9,5 miljoen frank per erkend museum ingedeeld bij het landelijke niveau. De subsidie bedraagt met andere woorden 1 miljoen frank meer dan in het jaar 2000.

De Vlaamse regering heeft het ontwerp van wijziging van het uitvoeringsbesluit recent principieel goedgekeurd. Dit ontwerp bevindt zich momenteel

Anciaux

voor advies bij de Raad van State. Het heeft betrekking op mijn beslissing om vanaf 2001 ook aan de erkende musea ingedeeld bij het regionale niveau een forfaitaire werkingssubsidie toe te kennen. Deze intentie is reeds bij de begrotingsopmaak 2001 ingeschreven in de fiche van programma 45.3, basisallocatie 33.01, subsidies aan en ten gunste van musea.

Op dit ogenblik wordt aan deze musea een beperkte werkingssubsidie toegekend door de provincies. Het is noodzakelijk dat de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid neemt inzake de uitbouw van een professioneel en kwalitatief museumaanbod. Met een subsidie voor de uitbouw van de basisfuncties van een museumwerking en voor een kern van personeelsleden zetten we op dit vlak een eerste stap. Uiteindelijk moet dit resulteren in een gedifferentieerd systeem van forfaitaire werkingssubsidies voor erkende musea. De differentiatie zal dan gebeuren op basis van het niveau van indeling.

De werkingssubsidies zijn bedoeld om de kosten voor de dagelijkse werking en voor een kern van personeelsleden te ondersteunen. Zoals reeds gezegd, bedraagt deze subsidie op dit ogenblik 9,5 miljoen frank per instelling op landelijk niveau. In de meeste gevallen dekt dit bedrag ongeveer 10 percent van de reële kosten. Een werkingssubsidie van de Vlaamse Gemeenschap aan een erkend museum op het regionaal niveau zal 2 miljoen frank bedragen. De betrokken provincie zal bovendien ook een beperkte subsidie ontvangen. Samen staan deze bedragen in verhouding tot de subsidies aan de landelijk ingedeelde instellingen. Ongeacht van deze werkingssubsidies, blijven alle erkende musea in aanmerking komen voor projectsubsidies.

Hiernaast zijn in de tekst van het uitvoeringsbesluit een aantal kleine wijzigingen aangebracht. Die wijzigingen zijn gebaseerd op de ervaringen van de voorbije jaren en moeten de tekst verhelderen. Ze omvatten onder meer definities en verduidelijkingen van begrippen, bijvoorbeeld 'samenwerkingsverband'. De wijzigingen betreffen ook de erkenningscriteria, een verduidelijking van de garanties voor het eigendoms- of het genotsrecht van de collectie en van de basisinfrastructuur, een aanpassing van de termijnen van de erkenningsprocedure, correcties met betrekking tot het advies van de provincies, de toevoeging van het gebruik van het internationale logo voor erkende musea, de subsidiëring van de logische ordening van de artikels, de toekenning van werkingssubsidies aan erkende musea op het regionaal niveau, een aanpassing van

de termijn voor het indienen van een aanvraag voor werkings- en projectsubsidies en de start- en projectsubsidies. De wijzigingen betreffen ook het toezicht. Het gaat om een verduidelijking en een aanvulling van de documenten die moeten worden ingediend voor het toezicht op de erkenning en op de werking. Ten slotte wordt de termijn voor het indienen van nieuwe beheersnota's op zes jaar gebracht en komt er vanaf 2003 een vaste datum voor alle erkende musea.

Het bevoegde gezag van de erkende musea op landelijk niveau moet jaarlijks, voor 1 april, bij de administratie een aanvraag voor een werkingssubsidie indienen. Begin april worden de aanvragen gecontroleerd op hun formele en inhoudelijke volledigheid. Indien nodig vraagt de administratie de musea om de ontbrekende stukken. Op basis van dit onderzoek wordt een ontwerpbesluit opgesteld. De procedure voorziet in een legistiek en in een taaladvies, alsook in een advies van de Inspectie van Financiën. Daarna wordt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting om een goedkeuring gevraagd.

Dit jaar is het begrotingsakkoord op 3 mei gegeven. Aangezien de subsidies meer dan 6 miljoen frank bedragen, moest dit subsidiebesluit aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Op 1 juni 2001 heeft de Vlaamse regering dit besluit goedgekeurd. Zodra het subsidiebesluit door de controleur van de vastleggingen is vastgelegd, wordt de procedure tot vereffening van de voorschotten opgestart.

Ik denk dat de uitkeringen in de loop van de komende weken zullen worden uitbetaald. Dit besluit is onmiddellijk aan de controleur van de vastleggingen bezorgd. Ik ben ervan overtuigd dat de uitbetalingen nog voor het zomerreces zullen plaatsvinden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het leenrecht

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brus-

Voorzitter

selse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het leenrecht.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mevrouw de voorzitter, dit onderwerp is in deze commissie al een aantal keren aan bod gekomen. De auteurs vragen om de leenvergoedingen uit te keren. Ik heb de indruk dat deze vraag sterk leeft bij de auteurs van jeugdboeken. Mijns inziens gaat het hier om een terechte vraag. We moeten het leenrecht invoeren.

Mevrouw de voorzitter, vorige week hebt u in de plenaire zitting een actuele vraag gesteld over de billijke vergoeding. Deze ochtend is daarover weer een artikel verschenen. Dit probleem is nog steeds niet opgelost.

Voor de beheersmaatschappijen stellen zich in dit debat sterk op. De horeca heeft in de discussie over de concurrentie tussen organisatoren de kant van de beheersmaatschappijen gekozen. Dat is echter een ander dossier, waarover al veel gedebatteerd werd. Mevrouw Van Hecke suggereerde aan minister Van Grembergen de billijke vergoeding zelf ten laste te nemen. Daarom koppel ik het aan deze vraag.

Een week of twee geleden las ik over de oplossing voor het leenrecht, en de wijze waarop het zal worden geïnd. Het is een terechte optie dat de leenvergoeding of het leenrecht niet ten laste mag vallen van de lezers in de bibliotheek. Dat zou een drempel creëren, wat in tegenspraak is met het ontwerp van decreet op het lokaal cultuurbeleid en de kosteloosheid waarin dat ontwerp voorziet. Het lijkt me dan ook een goed idee van de minister om het leenrecht als totaalpakket van ongeveer 150 of 160 miljoen frank ten laste te nemen van de Vlaamse Gemeenschap. Gaat het echter om 150 miljoen frank aan nieuwe middelen, of moet ik dit situeren in de bedragen waarin is voorzien voor het lokaal cultuurbeleid en de bibliotheken ?

Het dossier over het leenrecht valt onder de nationale bevoegdheden, omdat het gekoppeld is aan het auteursrecht. Het kabinet van minister Verwilt moet met uitvoeringsbesluiten komen na overleg met de betrokkenen. Hoever staat het daarmee ?

– *De heer Jos Stassen, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : In de plenaire vergadering heb ik gevraagd naar de stand van zaken van het operationeel maken van het leenrecht op federaal niveau. Ik heb mijn vraag over de billijke vergoeding toen in de plenaire vergadering gesteld, teneinde de nodige steun te geven aan de onderhandelingen over een oplossing voor de onbillijke gevolgen van de billijke vergoeding voor de sociaal-culturele sector en de jeugdsector. De facturen zijn verstuurd, en de bedragen ervan betekenen een aardverschuiving in die sector.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : De discussie over het invoeren van een leenrecht of leenvergoeding kent in België reeds een lange geschiedenis. Vermits het leenrecht gekoppeld is aan het auteursrecht, betreft het een civiel recht dat onder de federale bevoegdheid van de minister van Justitie valt.

In uitvoering van de Europese richtlijn 92/100/EEG van 1992, is er een nieuwe Belgische wet op het auteursrecht van 30 juni 1994 die de mogelijkheid tot het invoeren van een leenrecht mogelijk maakt. De leenvergoeding is evenwel een materie die haar volle implementatie wat betreft auteurs, bibliotheken en publiek moet krijgen in het cultuurdomein, en behoort dus tot de gemeenschapsbevoegdheden. Daarom is in de federale wet van 1994 een artikel opgenomen dat bepaalt dat, in overleg met de gemeenschapsministers van Cultuur, een ontheffing kan worden verleend aan bepaalde instellingen, met name aan de openbare bibliotheken.

De opeenvolgende ministers van Cultuur van de gemeenschappen hebben steeds unaniem de uitvoering van deze ontheffing gevraagd, maar met een verschillende doelstelling voor ogen. De Franse Gemeenschap wilde helemaal geen vergoeding via de bibliotheken, de Vlaamse Gemeenschap wilde daarvoor wel in een regeling voorzien. Een en ander zorgde ervoor dat we tot nog toe geen enkele regeling hebben.

Ik ben er in elk geval van overtuigd dat de auteurs wel degelijk recht hebben op een vergoeding voor het gebruik en het ontlenen van hun artistiek en intellectueel werk. Daarom wil ik nu werk maken van een vergoedingssysteem in Vlaanderen dat de Nederlandstalige auteurs, de vertalers in het Nederlands en de uitgevers ten goede komt. Dit kan doordat de Europese richtlijn een vergoedingssys-

Anciaux

teem gebaseerd op cultuur-politieke gronden en argumenten toelaat.

Er lopen momenteel besprekingen met minister Verwilghen, waarbij we dit initiatief hebben aangekondigd. De besprekingen worden verdergezet zodra de Vlaamse regering principieel heeft beslist om een Vlaams systeem in te richten. Dat zal dan bij decreet moeten gebeuren. Ik wil aan minister Verwilghen vragen de ontheffing te verlenen, zodat in elk geval in Vlaanderen een regeling en een regelgeving tot stand kan komen die uitvoering geeft aan het correcte principe van vergoeding van de auteurs.

Het krediet van 150 miljoen frank dat ik aan de regering vraag, is gebaseerd op een berekening van mijn administratie die uitgaat van het aantal ontleeningen op jaarbasis door volwassen lezers – dat zijn lezers boven de 14 jaar – en van een fictieve bijdrage van 5 frank per ontleening. Deze bijdrage is analoog met wat in Nederland geldt. Dat we Nederland, waar de leenvergoeding sinds lang bestaat, als referentie nemen, ligt voor de hand. Nederland en Vlaanderen moeten mijns inziens op het gebied van letteren veel meer samenwerken. Het lijkt me ook vanzelfsprekend dat, als Nederland voorziet in vergoedingen voor Vlaamse auteurs, uitgevers, en dergelijke, wij dat ook dringend in orde moeten brengen zodat het voor heel het Nederlands cultuurgebied geregeld is. We moeten dat ook op een gelijklopende wijze doen.

Deze 150 miljoen frank zijn wel degelijk nieuwe middelen. Ik wil dat geld absoluut niet halen uit de budgetten die voorbestemd zijn voor het lokaal cultuurbeleid, bibliotheken, of wat dan ook. We mogen de lezer niet laten betalen voor het lezen van boeken. Het zou immers niet consequent zijn enerzijds een leesbevorderings- en stimuleringsbeleid te voeren en anderzijds tegelijk drempels op te werpen, hoe laag die ook mogen lijken. Gemiddeld worden 28 boeken per lezer per jaar ontleend, wat bij een vergoeding van 5 frank neerkomt op 140 frank per jaar. Toch is het principieel onaanvaardbaar.

Bovendien zou het ook niet stroken met een van de prioriteiten van ons beleid, namelijk het democratisch recht van iedereen op toegang tot en participatie aan cultuur en informatie. Daarom vind ik het gepast dat de noodzakelijke vergoeding van de

kunstenaar voor het ter beschikking stellen van zijn werk via openbare instellingen, niet individueel aangerekend wordt aan de lezer, maar dat deze last gespreid over de hele gemeenschap en met gemeenschapsmiddelen wordt gedragen.

Er kan geen volledige parallel worden getrokken met de billijke vergoeding. We hebben daar al aan gedacht, maar bij ons lopen de schepen met geld niet zomaar binnen. Bovendien zouden we, als we dat principe aanvaarden, de poort openzetten voor misbruiken. Het is op zich een cultuurpolitiek om de auteurs, uitgevers en vertalers te steunen, maar ik heb het er moeilijk mee om met die steun Sabam te betalen. Bij de werking van die instelling kunnen immers nog steeds vragen worden gesteld.

Ik ben dus niet zinnens om dit ten laste te nemen. Wel moeten we ons verder blijven inspannen om het onbillijke van de billijke vergoeding aan te pakken. Ik zie een positieve evolutie in het feit dat het kabinet van minister Verwilghen begint mee te werken, maar het doet dat op een bijzonder voorzichtige wijze.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik dank de minister voor zijn duidelijke antwoord over de leenvergoeding.

Over de billijke vergoeding wil ik nog kwijt dat de beheersmaatschappijen die ze zullen moeten innen, zich blijkbaar zeer scherp opstellen ten aanzien van de rest. Vanmorgen verscheen daarover opnieuw een stuk in de kranten, dit maal van de jeugdsector. De beheersmaatschappijen willen van geen wijken weten, en worden ondertussen geflankeerd door de horecasector, die de afwijkingen voor het sociaal-cultureel werk als oneerlijke concurrentie beschouwt. Het zal heel moeilijk zijn om uit die discussie te raken.

Minister Bert Anciaux : Het verzet van de sector loopt volledig gelijk met ons verzet tegen de bepalingen. Mocht dit escaleren, dan zal ik zonder enige twijfel kiezen voor steun aan het verzet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitbouw van een steunpunt beeldende kunst

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandebossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitbouw van een steunpunt beeldende kunst.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben zonet al gesproken over het museumdecreet. We kunnen daar zeer positief over zijn. Een ander paar mouwen in het beleid voor de beeldende kunst is de discussie over het kunstenaarsstatuut die al zes of zeven jaar woedt. Het Nationaal Kunstenaarsplatform heeft hard aan die discussie meegewerkt, en we staan zeer dicht bij een oplossing.

Het Nationaal Kunstenaarsplatform formuleert echter – en mijns inziens terecht – nog een ander, en niet zo zeer financieel verlangen, namelijk meer aandacht voor de individuele beeldende kunstenaar, of ruimer gesproken de individuele kunstenaar.

In de beleidsnota en de beleidsverklaring stelde men terecht dat er meer aandacht moet zijn voor de individuele kunstenaars en dat een kunstenaarsbeleid cruciaal is in een kunstenbeleid. Binnen het kunstenaarsplatform wijst men langs Vlaamse zijde – men wil op dit vlak tot een regionale reorganisatie komen aangezien het cultuurbeleid van de gewesten verschilt – op het nog steeds ontbreken van een echt aanspreekpunt en een ondersteuning voor de individuele kunstenaar.

Tijdens ons laatste bezoek aan de Gentse academie merkten we dat er zich inderdaad een probleem stelt bij de studenten van deze academies. Men laat deze mensen teveel aan hun lot over eenmaal de opleiding afgelopen is. Men maakte daar toen een bizarre redenering over het feit dat een kunstenaarsopleiding iets anders is dan een opleiding in de rechten of de economie, vermits er voor de afgestudeerden van laatstgenoemde richtingen een afgelijnd traject op de arbeidsmarkt bestaat. Voor een beeldend kunstenaar is dit veel minder vanzelfsprekend, waarmee men eigenlijk bedoelde dat de kunstenaarsopleiding veeleer moet worden beschouwd als een soort algemene vorming en vrije-

tijdsbesteding, om het wat brutaal uit te drukken. Inderdaad zijn er vele studenten van de academies die nooit beeldend kunstenaar of muzikant worden, maar zich in de sector logischerwijze met andere zaken dan beeldende kunsten bezighouden. Zo worden evenmin alle afgestudeerde rechtsstudenten jurist.

Er is een groot probleem voor de persoon die zich als individueel beeldend kunstenaar in deze samenleving moet handhaven. De eerste remediëring daartoe zal ongetwijfeld het statuut zijn, maar er is meer. Het nationaal kunstenaarsplatform heeft bij het ontworpen statuut nog wel opmerkingen, maar we hebben toch al grote vooruitgang geboekt. Wel klaagt het platform in zijn publicaties over het feit dat er geen aanspreekpuntondersteuning is en ontwikkelt het zelf een aantal initiatieven. Zo heeft het een soort bureau opgericht waar men zich als beeldend kunstenaar toe kan wenden met diverse problemen zoals bijvoorbeeld atelierruimte.

In het licht van de vele steunpunten die de laatste twee jaren werden opgericht en waar de minister zo erg mee begaan is, vraag ik mij af of er geen nood is aan een Vlaams steunpunt voor beeldende kunst. Ik heb alle respect voor de Vlaamse Museumvereniging, die prachtig werk verricht, maar dat komt natuurlijk de musea ten goede. Individuele kunstenaars klagen trouwens over het bestaan van een soort scheiding tussen de musea en de individuele kunstenaar. Daarom suggereert het nationale kunstenaarsplatform, het NICC, de mogelijke oprichting van een steunpunt beeldende kunst en media. Ik stel mij de vraag of men verdere stappen zet inzake de mogelijke oprichting van het steunpunt, en of de bestaande organisatie NICC hierbij niet kan betrokken worden. De huidige werking van het NIC gaat gedeeltelijk in die richting door zijn rol in het statuut maar ook door zijn dagelijkse werking. De werkgroepen zijn voornamelijk in Antwerpen maar ook in Gent bezig met een atelierbeleid, huurproblemen, enzovoort.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Op dat werkbezoek in Gent werd deze problematiek inderdaad aangekaart. Ik heb zelf een dochter die meester in de beeldende kunst is, zodat ik uit persoonlijke ervaring kan spreken. Na één jaar heeft nog niet 1 procent van die afgestudeerden de tijd, impuls en incentive om verder met kunst bezig te zijn.

Ik kom tussenbeide omdat ik mij afvraag of een steunpunt daar over de middelen zal kunnen be-

Van Hecke

schikken om dit te doen. Ik denk dat een fonds zoals dat voor de letteren meer geschikt is om incentives te geven dan een steunpunt. Misschien is dit niet het meest gelukkige voorbeeld, maar ik denk dat mits bijstellingen de sector van de voordelen zal kunnen genieten. Mijn reactie is vrij impulsief vermits ik geen onderzoek hieromtrent heb uitgevoerd. Toch denk ik dat men ons in Gent heeft overtuigd van de doelstellingen, voor zover dit nog niet langs andere kanalen was gebeurd.

De voorzitter : Ik denk dat het goed is dat we nog eens een discussie binnen de officiële termen van deze commissie organiseren, omdat het idee van de steunpunten een heel goede zaak is die we in het verleden ook altijd verdedigd hebben en die we moeten blijven verdedigen.

Als men steunpunten opricht, moet er een soort organogram komen. Wij hebben gisteren tijdens de hoorzitting over het gemeentelijk cultuurbeleid een discussie gehad over verticale en horizontale steunpunten, wat waar thuishoort en of het sectoraal of subsectoraal moet worden aangepakt. Het mogelijke sectorale steunpunt beeldende kunsten en media zou op zich een goede zaak zijn, maar het is ook nodig dat er een horizontaal steunpunt komt voor de kunstenaar.

We hebben een voorstel om een soort steunpunt op te richten voor organisaties in de kunsten, het Instituut voor Zakelijk Artistiek ondernemen, maar men zou ook vanuit dezelfde logica een dwarssteunpunt en horizontale steunpunten kunnen oprichten voor de kunstenaar. Wat in Ierland het 'huis voor de artiest' genoemd wordt, zou men ook hier kunnen organiseren en er een aantal zaken in onderbrengen in afwachting van een regeling voor het sociaal statuut van de kunstenaar. Dan moet men wel zorgen voor een mooi organogram, waarbij het één voor de sector werkt, beeldende kunsten en nieuwe media, en het ander voor de uitvoerende en beeldende kunstenaars. Ik denk dat men zo de aangehaalde problemen kan oplossen. We kunnen het nieuwe steunpunt beeldende kunsten niet opzadelen met alle problemen die verband houden met het kunstenaarszijn, dat niet alleen beeldende kunsten omvat maar ook andere sectoren.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik zal straks reageren op de bijkomende vragen, maar ik wil eerst antwoorden op de vraag van de heer Vandenbossche. Ik

deel zijn mening dat er inderdaad nood is aan een steunpunt beeldende kunst. Verleden jaar kondigde ik reeds aan dat er in 2001 een dergelijk steunpunt zou worden opgericht. In functie van de oprichting van dit steunpunt werd in de begroting 2001 in de nodige werkmiddelen voorzien. Het gaat hier om een startbedrag van 10 miljoen frank. Ook in de ontwerpbegroting 2002 wordt in een bedrag voor de werking van een dergelijk steunpunt beeldende kunst en nieuwe media voorzien. Dit steunpunt zal voor de beeldende kunst instaan voor de invulling van de enkele ondersteunende functies : praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling, beeldvorming en publiekswerking.

Concreet kan men denken aan een aantal opdrachten, die deels analoog zijn met de steunpunten filosofie : gegevensverzameling, een veldanalyse, informatie, documentatie en communicatie. Ook op het vlak van de hedendaagse beeldende kunst moet gewerkt worden aan de beeldvorming en de versterking van het draagvlak, maar ook deskundigheidsbevordering, begeleiding en ondersteuning van de organisatievormen op inhoudelijk vlak, implementatie van kwaliteitszorg, onderzoek en ontwikkeling, stimuleren van dialoog en reflectie, internationale samenwerking, vertegenwoordiging, het voeren van een opbouwende dialoog met andere beleidsactoren en een kritisch constructieve evaluatie van het beleid.

In de mate dat het om auteursgebonden uitingen gaat die zich binnen de traditie van de vrije beeldende kunst situeren, reken ik de nieuwe media tot het werkerrein van dit steunpunt. Ik wil dan ook spreken over een 'steunpunt beeldende kunst en nieuwe media'. De sector beeldende kunst en nieuwe media is weinig gestructureerd. Het predecreetaal kader beeldende kunst was een eerste dynamische structurering en groeibeweging. De sector van de hedendaagse beeldende kunst is op het vlak van coördinatie, ontwikkeling, expertisevorming en financiële input vanwege de overheid weinig ontwikkeld.

Het steunpunt zal hier een tweevoudige rol moeten opnemen. Als coördinator zal het ideeën omzetten in initiatieven, en als initiator zal het ideeën stimuleren. Het spreekt vanzelf dat met de vastgelegde middelen niet alle problemen kunnen worden aangepakt. Ik reken erop dat het steunpunt me prioriteiten zal voorstellen en dat geleidelijk aan bepaalde aspecten zullen worden opgelost.

De coördinerende en inventariserende rol zal primeren. In tweede instantie zullen deelproblemen worden aangepakt. Ik wil dat dit steunpunt hierbij

Anciaux

projectmatig tegemoet komt aan de verschillende aanzetten die er reeds zijn. Dit betekent dat het via samenwerking bestaande initiatieven bij zijn werking betreft. Zo kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de ontwikkeling van samenwerking met het project 'KUNST' van de VZW On line, voor wat de verzamelfunctie van het steunpunt, dus de uitbouw van een documentatiecentrum, betreft. Daarnaast moet het via de opzet van eigen initiatieven tegemoet komen aan de gebreken of tekorten in de sector. Een voorbeeld hiervan is de ontwikkeling van een gestructureerde inhoudelijke samenwerking van de sector met andere actoren zoals onderwijs, sociaal impulsfonds, cultuurcommunicatie, en dergelijke meer.

U vraagt of het niet te overwegen valt om terzake samen met het NICC een initiatief te nemen. Iedereen weet dat ik het NICC een warm hart toedraag. Deze appreciatie betreft hun werking als kunstenaarsplatform en als presentatieplatform. Ik heb dan ook besloten om het NICC te erkennen als een beeldendekunstencentrum.

Wat de werking van het NICC als kunstenaarsplatform betreft, verwijs ik naar de onderhandelingen over het statuut van de kunstenaar. Aangezien ik de sociale commissie van het NICC wil steunen, heb ik de raad van bestuur van de Belgische Staatsloterij geadviseerd om het NICC in 2002 2 miljoen frank toe te kennen. Ik weet dat het hier in eerste instantie om een federale materie gaat, maar ik hoop dat de overheid dit probleem tegen 2002 zal oplossen. Ik ben er nog steeds van overtuigd dat een doorbraak tegen het einde van dit jaar mogelijk is. Het lijkt me evenwel niet aangewezen om het NICC met de steunpuntenopdracht voor de beeldende kunsten te belasten. Ik wil hier trouwens aan toevoegen dat heel wat medestanders me vragen om Argos die steunpuntfunctie te geven. Dit lijkt me geen goed idee.

De sterkte van het NICC bestaat er net in dat deze VZW volledig de kaart van de kunstenaar trekt. De VZW behartigt de belangen van de kunstenaars in de beste zin van het woord. Het gaat hier niet om een neutrale actor die zich tussen de overheid en de sector situeert. Voor een steunpunt is een andere, meer beschouwende en initiërende opstelling vereist. Het is voor belangenbehartigers en actoren onmogelijk om tegelijkertijd neutraal te blijven.

Ik kan me wel voorstellen dat dergelijke organisaties, als een soort onderaannemer, op projectmatige

basis deelfuncties realiseren voor een steunpunt beeldende kunst. Ik kan begrijpen dat organisaties zich verder wensen te ontplooiën in een sector die gedurende lange tijd restrictief en selectief is ondersteund. In functie hiervan trachten die organisaties scenario's te schrijven waarbij meer middelen vrijkomen. Men moet het tekortschieten van een regeling evenwel op de juiste plaats aanpakken.

Op het vlak van de nieuwe media en van de beeldende kunst levert Argos schitterend werk. Deze organisatie zal dan ook als beeldendekunstencentrum worden erkend en zal hiervoor in 2001 een uitzonderlijke betoelaging van 8 miljoen frank ontvangen. Dit bedrag biedt de organisatie een structurele werkingsbasis.

Voor het steunpunt Beeldende Kunst en Nieuwe Media denk ik momenteel aan een sturing door een groep deskundigen uit binnen- en buitenland. Deze mensen zijn geen rechtstreeks betrokken partij en kunnen vanuit hun eigen ervaringen impulsen geven om een verdichting en een internationalisering van het netwerk te genereren. Dit laatste element is mijns inziens zeer belangrijk. We moeten werken in functie van een internationale norm.

In deze commissie zijn ondertussen heel wat bijkomende bedenkingen geformuleerd. Ik deel deze bezorgdheden. Men kan dit ook in de sector zelf merken. Zelfs onder de zogenaamde 'voortrekkers' van de beeldende kunsten zijn er grote tegenstanders van het statuut van de kunstenaar. Ik heb onlangs nog eens het genoegen gehad om drie dagen om te gaan met een van onze beroemdste beeldende kunstenaars. Ik kan u verzekeren dat die man hier passioneel over kan spreken. Ik deel zijn mening echter niet. Ik ga er niet van uit dat een echte kunstenaar honger moet lijden. Ik ben het daar niet mee eens.

We hebben een hele tijd gedacht aan het oprichten van een fonds. Ik kan dit streven goed begrijpen, maar we zijn hier nog niet aan toe. Ik verkiep in eerste instantie de andere piste te bewandelen. Ik ben het echter wel eens met de stelling dat men een duidelijk onderscheid dient te maken tussen het steunpunt Beeldende Kunst en Nieuwe Media en een transversaal steunpunt ter ondersteuning van de kunstenaars zelf.

Mevrouw Van Hecke, ik was ervan overtuigd dat u het over het financiële aspect had. Volgens mij dient dit in een decretale regeling te worden opgenomen.

Anciaux

Mevrouw Van Hecke, u kent mijn mening over een dergelijk fonds. Ik ben er absoluut van overtuigd dat men de verantwoordelijkheid bij de gemeenschap moet laten rusten.

We leveren momenteel opbouwende inspanningen. De stijging van de middelen voor de musea is daarnet al aan bod gekomen. De middelen voor de beeldende kunst zijn tegelijkertijd ook aanzienlijk gestegen. Ze werken momenteel een schema uit dat de samenhang met andere sectoren moet verduidelijken. De voorzitter heeft daarnet terecht verwezen naar de discussie over de samenhang tussen de steunpunten en tussen een steunpunt en de administratie. Dit wordt momenteel volop besproken door medewerkers van de administratie en van het kabinet. Deze besprekingen passen in het beter bestuurlijk beleid en in de reorganisatie van de hele Vlaamse administratie.

Ik probeer niet te verbergen dat deze discussies soms zeer passioneel verlopen. Ik hoop dat we hier in de toekomst eens een rustige discussie over kunnen voeren. Bij het voeren van dergelijke gesprekken moeten we steeds een objectief voor ogen houden. We moeten streven naar een goed draaiend en functionerend systeem, niet naar het bestendigen van eilandjes in de samenleving. We moeten bepa-

len wat het beste is voor de ondersteuning van de sector, voor de bevolking en voor een echt cultuurbeleid. Ik ben ervan overtuigd dat er samenwerkingsbanden moeten worden gecreëerd tussen de steunpunten.

De steunpunten moeten voldoende autonomie hebben, maar tegelijkertijd moet er ook een soort sturing zijn door het beleid. Er moet een link gelegd kunnen worden tussen de administratie en de steunpunten. Autonomie mag niet betekenen dat het eilandjes zijn die los staan van een gemeenschappelijke visie. Dat wordt een moeilijke evenwichtsoefening. Ik heb daaromtrent concrete voorstellen uitgewerkt, die ik graag eens wil bespreken, maar op dit moment doe ik dat liever nog niet op het publieke forum.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Ik dank de minister voor zijn vele antwoorden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.24 uur.*
